

plaatste, als het ware in die omgeving opgelost werden en voor mijn oog als afzonderlijk object verdwenen.

Wat de levende dieren betreft, zoo klopte ik uit tevoren nauwkeurig bekeken ligusterstruiken in mijn vangparaplue achtereenvolgens 4, 3, 1 en 1 Julikever, alle zwarte exemplaren.

Misschien, dat in streken, waar de bruine variëteit overheerschend is, de plantengroei zich beter tot een camouflage van wit op bruin leent. Het is toch duidelijk, dat het voor de kevers, die bij het rondzwermen reeds aan zulke gevaren blootgesteld zijn, van groot voordeel is, indien zij ten minste overdag voor de overal rondsnuffelende vogels moeilijk zichtbaar zijn.

De zwermtijd des avonds eindigt met het invallen van de duisternis. Is de schemering voorbij, dan hoort men nog slechts zelden een Julikever gonzen. Na 15 Juli nam ik slechts weinige Julikevers meer waar.

Rotterdam.

UYTTENBOOGAART.

Meniscus transversostriatus n. sp. (Ichn.).

Uit Berlijn ontving ik eene uit de omgeving dier stad afkomstige sluipwesp, uit *Bembecia hylaciformis* LASP. gekweekt, die, hoewel tot het genus *Meniscus* behoorende, met geen der beschreven soorten van dat genus te identificeeren is. Ik noem haar *Meniscus transversostriatus* nov. spec. en doe de beschrijving dezer nieuwe soort hier volgen.

♀. Kop, van voren gezien, rondachtig-driehoekig, ongeveer even lang als breed, achter de oogen rondachtig versmald; het voorhoofd slechts weinig ingedrukt en het middelgroefje nauwelijks aangeduid; gezicht en voorhoofd mat, lederachtig en dicht bestippeld; het laatste met eenige overdwarse naaldkrassen boven de scrobes; schedel en wangen minder dicht bestippeld en ietwat glanzig. Sprieten draadvormig.

Lichaam slank. Thorax sub-cylindervormig, dicht bestippeld; de stippels plaatselijk min of meer samenvloeiend; de spiegel der mesopleurae duidelijk, met verspreide stippels; metathorax met ovale luchtgaten en een overlans, naar achteren verbreed middelgroefje, welks achterhelft, evenals de basis der, in 't midden naar voren sterk boogvormig

verwijde, area postica, overdwarse rimpels doet zien; de achterhelft der area postica vertoont eenige min of meer duidelijke, overlansche rimpels. De areola der voorvleugels zittend, met de tweede teruglopende ader precies in 't midden; de nervellus der achtervleugels even onder 't midden gebroken.

Achterlijf smaller dan kop en thorax; de zijden evenwijdig, uitgezonderd die van het eerste en het laatste segment; het eerste ruim dubbel zoo lang als achter breed, met het middelgroefje tot voorbij de helft, tamelijk sterk lederachtig gerimpeld; het tweede en derde meer lang dan breed, het tweede met eene ietwat fijnere sculptuur dan het eerste; segmenten 3, 4 en 5 zijn uiterst fijn lederachtig, terwijl het zesde en zevende bijna geheel glad is; de eerste 5 segmenten zijn mat. Alle segmenten vertoonen smalle, min of meer glanzige achterterranden.

Pooten gewoon; de klauwtjes duidelijk en dicht gekamd.

Lengte van het lichaam 13, die der legboor 12 mM.

Kop, thorax en achterlijf zijn geheel zwart; rood zijn de clypeus, de top der kaken en de tophelft der tasters, de tegulae, de vleugelwortels en de pooten, met inbegrip der heupen, alsook de spicula; daarentegen zijn de sprieten, de basis der kaken en de onderhelft der tasters, het pterostigma en de klauwleedjes, alsmede de achterschenen en achtertarsen donkerbruin.

Meniscus transversostriatus is nauw verwant aan *Meniscus impressor* GRV., waarvan eerstgenoemde zich o. a. onderscheidt door vorm en sculptuur van het eerste achterlijfssegment, dat aan 't achtereinde geen verhooging vertoont, evenmin in 't midden glad is; verder door de kleur van het stigma der voorvleugels en die der tegulae, alsook door de ongesteelde areola en de hooger gebroken nervellus.

Het type, alsook het „Frasstück” met de pophuls van *Bembecia hylaciformis*, waaruit het dier te voorschijn gekomen is, bevinden zich in de collectie van het Instituut voor Phytopathologie te Wageningen.

Ginneken, Nov. 1920.

C. A. L. SMITS VAN BURGST.
